

ՔՐՈՆԻԿ

Հանգանակութիւն ի նպատակ Զեյթուէի. — Վասնիպարէն քահանայ ստացած է հետեւեալ գումարները. Լոնէի (Ամերիկա) Հայկերն, 98 տարւար 20 սէնթ (505 ֆր. 40 ս.), Հելուանէն (Եգիպտոս) 5 ֆր., Պ. Պ. (Փարիզ) 10 ֆ.:

Հանգանակութիւնը կը շարունակուի:

«Լ'Արմէնիէն» կ'իմանանք թէ պ Զեբազի հանգանակութեան գումարը բարձրացեր է 2044 ֆ. 20ս. ի, եւ թէ 2000 ֆրանք զրկեր է արգէն Օրմանեան պատրիարքին, որ ըստ նոյն թերթին, լոստոնաբնակ հայ հարս ստէ մը ստացեր է նաեւ 50 անգլ. սոկի» նոյն նպատակին համար:

Պ. Օ Քիւրմէնեանի մահը. — Ժալաշէն պ Յ. Տէր-Յորդանեանեան մեզ կ'իմացնէ, ցաւալի մահը պ. Օ. Քիւրմէնեանի ծանօթ հայ լուսաւոր-կարչին որ Անիի աւերակներուն առաջին անգամ լուսանկարողն է եղած: Ջճաւոր սարիէ ի վեր կը գրէ պ Տէր Յորդանանեան, Քիւրմէնեան յաստատուած էր Ժալա, ուր իր արուեստին ողջ ու եւանդեամբ նուիրուած, մին անուան եւ համբաւի տիրացած էր: 1904ին, Ժալաշի լաւագոյն սեպարաններէն քաշուած լուսանկարներու բնորդ հաւաքածու մը գրկած էր Հոյանտաշի թագուհւոյն, որուն հետեւանօք արժանացաւ յատուկ առանձնացնորհու: Մի մը, այն է պալատական լուսանկարիչ տիրոջն ու արքայական զինանշանը երեկու արտօնութեան, միակ լուսանկարիչը Հոյանտաշի Հնդկաստանի մէջ՝ որուն այսպիսի պատիւ մը չ'որոշուած բլլայ:

Հայ bachelière մը. — Փարիզեան թերթէրէն հանդիպել կ'իմանանք թէ baccalauréat classiqueի դպրութեանց եւ միջնակարգի եւս-դին մրցման մասնակցած եւ մեծ յաջողութեամբ վկայական առած է Պոլս'ցի Հայուհի Բը, որ Դալաշէն ծանրմահ քոյրը օր Մաքրուհի ծանրմահին որ ծանօթ է իր դաշնակաւորի գեղեցիկ ազգանգով: Սը. Մալաշէն ծանրմահն այդ յաջողութիւնն ունեցած է ին նախատուականը՝ առանց ֆրանսական վարժարանի մը մէջ ուսած բլլալու:

Hymne à Kypris — Յիւստացի երաժիշտ մը. պ. Էտ. Հիփո, հրապարակած է կտոր մը, Hymne à Kypris (երգ առ Աստղիկ) տիպառւ. սով. գոր ձօնած է տիկին Մարի Սվազլեանին, որուն երգեցողա՛յան տաղանգին վրայ ստեղծելու ինչի տունինը արգէն մեր ընթերցողներուն:

Ծանօթ ամերիկացի հայասէր գրագիրու հին օր. Ալիս Սթոն Պլէյքուէյ հետեւեալը մեղի գրկած է ի հրատարակութիւն

«Վերջերս Հայերու կողմէն իրարու վրայ ի գործ դրած քաղաքական ապստամբի նման-րը Հայ ժողովրդեան բոլոր բարեկամներուն ցաւի առիթ եղած են: Ետտ մը Ամերիկացիներ անմիջապէս բոն թէ այս բաները կը ցուցնեն թէ Հայերն անյարմար են ինքնա-վարութեան: Սոյ եզրայացութիւնը արդարա-րացի չէ, որովհետեւ ամէն ազգաց մէջ ալ եւ-ղեւնագործութիւններ կը պատահին, եւ ամ-բողջ ժողովուրդ մը քանի մը անհատներու արարքին պատասխանաւոր ճանչալ ու զիջ չէ եւ ակադէն հասարակութեան գաւառիկ կերպն այս է:

«Խորադրեալայ Հայ կուսակցութեանց ու եւ միեւնուն հետ կ'ազգացու թիւն չունիք, սակայն իր կուսակցութիւնները դուրս կ'ըզ անկողնակալ անհատներ, եւ Հայ ժողովրդեան բարիք կամեցողներ՝ Հայերու գերաւ ոպանելը խտր